

Jultårnar.

Det skulle vara en kringla i botten
och så en handfull sockad frukt
s.k. "klövingar". Det var frukt som var
sockade och klyvda. De som var soc-
kade hela kallades "frimringar"
och de brukade användas till frukt-
suppa. De kokade korngryn i botten
och med frimringar i. Man
kallade dem läppäror till skillnad
från jockpäror.

Och så skulle det var 1 handfull
nötter och 1-2 äpplen. Det skulle
var och en ha. Och så skulle det
vara "julaspöken"; det var kakor ba-
kade som lästkar, gubbar, käringar
som lades till jultårnen. Hur gott
det än var så skulle de ha det. Har

Su fäkt (eller köpt) några julspöken
kunde de fåga varandes.

Juldagen fick man ej gå någon stans.
Annandagen gick man till de
närmaste släktingarna och fick
en julaktning, 1 handfull klövingar
och 1 äpple med sig hem. Det skulle
man göra liksom julhögen till
20 Kruet. Somliga kunde inte göra
det och det ansågs opassande och
upps i skogen brukade de säga om
en sådan att han var "ohumsker".
glupsk.

Vi brukade leka "bo by på nätter".
"Kävringen ligger i sumpen!
Bo by på sumpen!
Hur många är lag här där?"
Stämde det antal man nämnde

ACC. N:R. M.11477:3.

fick man alla eller också betala det
som gittades. De lekte också jung-
frun i det gröna."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV